

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

květen/máj 2010

číslo 19

Nezapomínejme na ty spravedlivé...

Jednu krásnou neděli, někdy v osmdesátých letech, se jako obvykle konala v kapli londýnského jezuitského centra na Farm Street mše pro české a slovenské exulanty. Mši tehdy sloužil Otec Lang, avšak jeho koncelebrantem byl kněz menší postavy a jiskrného i hloubavého pohledu, kterému na tváři pohrával vstřícný úsměv. Když došlo na promluvu čili kázání, Otec Lang je zjevně rád přenechal sympatickému hostu a jistě věděl proč. Od prvních vět bylo totiž zřejmé, že jde o něco dost mimořádného a v kapli se rozhostilo naprosté ticho. Žádné šoupaní nohama, pokašlávání či šustění zpěvníky či šepot sousedů. Kněz totiž začal bez úvodu hovořit o tom, že existuje cosi, čemu se říká boží milost a že onoho něčeho se jako v kapičkách rosy usedajících s ránem na květy, každému z nás občas dostává, aniž jsme si toho třeba vůbec vědomi. A tak ty kapičky buď padají na úrodnou půdu otevřených duší, nebo někdy spíše neočekávaně zúrodňují i ty dosud uzavřené. A díky tomuto mrhnutí boží milosti z oněch duší vykvete nový květ, toho co se blíží tzv. svatosti, spravedlivosti, velkých osvícených činů, které pak dál osvětlí životy bližních i zdánlivě malými akty lásky, obětavosti, milosrdenství... Po pouhých třech minutách kázání skončilo a rozhostilo se takové ohromené ticho, že ani Otec Lang se zprvu dlouho neměl k tomu je porušit. Jako by říkal: „Jen to nechte pořádně zapůsobit...“ a pak s radostným úsměvem představil koncelebranta jako Otce Špidlíka z římského Nepomucena a spolupracovníka Rádia Vatikán, kterému je třeba ze srdce poděkovat za inspiraci... Po mši se dole v sále při kávě rozproutila diskuse a Otec Špidlík s typickou chutí a nadšením, že má tak pozorné posluchače, odpovídal na dotazy na všechna možná témata, včetně jeho oblíbeného ekumenismu a vztahů s pravoslavy a dalšími východními vyznáními.

Tomáš kardinál Špidlík SJ
17.12 1919 – 16.4. 2010

Mnozí z nás si na tuto událost vzpomněli před dvěma týdny, když agentury oznámily, že ve věku devadesáti let Otec Špidlík 16.dubna zemřel -- ve Vatikánu a v hodnosti kardinála. Do té jej za zásluhy o církve po 38ti letech vedení Nepomucena a po vypracování se do role známého experta Gregoriánské univerzity na ekumenismus a východní církve a založení Alettiho Centra při Papežském orientálním institutu, povýšil papež Jan Pavel II. A dokonce mu prominul biskupské svěcení. V roli papežského rádce jej Otec Špidlík zjevně ovlivnil před publikací encykliky „Ut Unum Sint“ a zapůsobila určitě i jeho hluboká spiritualita, které dal vyniknout, když vedl duchovní cvičení pro papeže i kardinály. O tom, za jak významného a zasloužilého pro církve jej považoval i nynější papež Benedikt XVI. svědčila i skutečnost, že sám zaslal hlavě Jesuitů kondolenční telegram a osobně vedl 20.dubna pohřební ceremonie. Slavný rodák z Boskovic, který byl americkým Bibliografickým institutem jmenován „Mužem roku 1990“, o rok později „Nejobdivovanějším mužem desetiletí“ a v roce 1998 byl poctěn prezidentem Havlem Řádem TGM, pak nakrátko spočinul v papežské kryptě a byl převezen k pohřbu na moravský Velehrad. >>>>>

SPRÁVNÍ RADA VELEHRADU SRDEČNĚ ZVE VŠECHNY KRAJANY NA

*** TRADIČNÍ MÁJOVOU SVATOJÁNSKOU POUŤ ***

v sobotu 15. května od 11té do 21té hodiny ve společenských prostorách i na zahradě

Družná zábava, bazar, hudba (cimbál) Marta Janitorová, špekáčky, dorty a další občerstvení, dětský koutek pro nejmenší s programem a pod dozorem, možnost zakoupení upomínkových předmětů, atd...

Nezapomínejme na ty spravedlivé... (pokračování ze str.1)

Na Velehradě se pak s kardinálem Špidlíkem rozloučily 30. dubna na slavné zádušní mši tisíce lidí, včetně politiků, například Karla Schwarzenberga. Odchod tak spravedlivého, pilného a skromného muže církve, jakým byl Otec Špidlík, je bolestný, ale jeho příkladný život nám může být také povzbuzením a útěchou v nynější situaci. Ano, také takoví jsou dnes kněží církve, což je uprostřed zcela zaslouženého odsouzení viníků i těch, kteří je kryli i méně zasloužených útoků na celou církev kvůli sexuálními skandálům skupiny sluhů božích nehodných toho titulu v Irsku i jinde, opravdu dobré si připomenout. Jak zdůraznil už před několika roky u příležitosti podobných odhalení známý americký komentátor deníku *The Times*, Gerard Baker, provinění skupiny služebníků církve – byť těžká, zlá a neodpustitelná -- „jsou dnes jejími odpůrci v médiích používána jako nástroj na její zatracení“ – za její údajně „sexuálně represivní, ženy nenávidějící, homosexuály potírající, populační explozi vyvolávající učení“. „Novou trojicí autority se dnes stali filmoví tvůrci, novináři a spisovatelé, kteří jednohlasně šíří svůj celou církev šmahem odsuzující verdikt zatracení.“ Baker dále zdůrazňuje, že vůbec nic nemá proti odhalování zlych činů sexuálních deviantů uvnitř církve i mimo ni, neb ti, kteří spáchali tolik zla i ti, kteří je chránili, musí být předáni spravedlnosti. Dodává však, že je také čas od času dobré světu připomenout, že jsou i jiní kněží, kteří se nikdy neobjevují ani v titulcích novin, ani ve filmech a nikdy se nevynoří z anonymity, ale jejichž každodenní připravenost obětovat své celé životy pro jiné je činí opravdu neobyčejnými. Ne proto, že jsou výjimkami, ale že je jich mnoho a jsou pravidlem a že jejich nezištnost a obětování lepší každodenně znovu a znovu dohromady milióny rozbitých životů. Někteří kněží jsou dokonce hrdiny i v povědomí veřejnosti. Svátí jako Maximilián Kolbe, který obětoval život za spoluvězně v nacistickém koncentráku či pastor Martin Niemöller, který se postavil Hitlerovi, nebo Otec Mychal Judge, který zahynul při udělení posledního pomazání umírajícím po teroristickém útoku na New York, pokračuje Baker. Uzavírá pak, že je nemožné změřit jakou útěchu a podporu přináší dobří kněží nemocným, nemohoucím, chudým, umírajícím či pozůstalým: „Vím, že lékaři, zdravotní sestry či pracovníci záchranných služeb také denně konají stejné skutky milosrdenství, ale nikdo z nich nenese zároveň navíc zodpovědnost za přípravu jejich pacientů pro věčnost. Kněz je konečnou štací pomoci, neb nabízí možnost vykoupení těm, kteří se obávají, že už vše ztratili.“ Baker končí výzvou, aby si příště při podobných skandálech každý také uvědomil, že ve světě, který staví pomníky egoistické požívačnosti, existují a převažují takoví duchovní a zachraňují mnohem více životů, než je vůbec možné spočítat. /jn/

Volby v Británii i ve vlasti mají mnoho společného

V mnoha zemích, včetně Británie, ČR i Slovenska, se lidé utěšují, že se konec globální hospodářské krize už, už blíží, ale přes různé ukazatele to nevypadá na výrazné oživení, nezaměstnanost je stále nepřipustně vysoká a výhledy špatné. Nejhorší je podle některých expertů, že někteří podnikatelé uvnitř Eurozóny si jakoby stále kopali hrob odmítáním snížení cen až o často připomínanou a leckde nutnou pětinu a stejné snížení vlastních platů či prémie. Lidé kupují méně, porovnávají ceny a vybírají to nejlacinější a to platí i pro střední Evropu mimo euro. Ta má alespoň lepší východisko než Řecko, Portugalsko, Španělsko či Irsko, neboť měny jako koruna jsou nadhodnoceny a mohou být prostě postupně a bez paniky devalvovány, což v Eurozóně není možné. Otázkou ovšem je, zda je vždy možné vypuknutí paniky s odchodem investorů z měn zabránit... Krizi nezavinilo jen žití na dluh a nadměrné půjčování bez jistoty splacení, ale také lakomství a nenasytost bankéřů a podnikatelů po nadměrných výdělcích, která roztáčela inflační spirálu a připravovala vlastní pád předražováním zboží a služeb. A státní intervence a populismus vlád přilévaly oleje do ohně zvětšováním státního sektoru a zvyšováním deficitu veřejných financí. Nyní stojí Británie i Česká republika (Slovensko je v Eurozóně a tak musí hledat řešení s jejími dalšími členy) před tvrdým >>>>

Velvyslanectví České republiky srdečně zve krajaný na koncert českého sboru **MUSICA SARENSIS**

„Zpíváno z dálky“

Jako vzpomínku na českého básníka, umělce, spisovatele, hudebníka a logika Jana Křesadla, zesnulého před patnácti lety, 13.srpna 1995

Program zahrnuje **britskou premiéru** stejnojmenné skladby Zpíváno z dálky **Antonína Tučapského**, která je zhudebněním pěti poem Jana Křesadla z jeho sbírky Sedmihlášek po jeho smrti. Poté bude následovat Tučapského Arabeska v provedení **Tomáše Pinskera** na housle s doprovodem klavíru.

Koncert se bude konat 13. května od 18.30 v sále českého velvyslanectví (vstup od 18ti hodin) a poté bude následovat občerstvení. Je nutné předem potvrdit účast na 0207 243 7983 nebo na events.london@embassyvvcz

Koncert je také sponzorován Společností pro vědy a umění, British, Czech and Slovak Society a Dvořákovou společností

Volby v Británii i doma ve vlasti... (pokračování ze str.2)

odobným dilematem. Budou volby a lidé se táží, koho volit. Nejhorší na tom je, jak nyní chmurně zdůraznil guvernér Bank of England Mervyn King, že strana, která volby vyhraje bude muset kvůli krizi – bez ohledu na nynější populistické sliby -- zavést takové utážení opasků vlastnímu obyvatelstvu, že se jim o tom tři čtvrti století nesnilo a oni jí potom nebudou chtít po celé generace volit. Takové nebezpečí tu jistě je a bude opravdu záležet na tom, jak se vítězné strany u moci zachovají. Pokud se budou i nadále tvářit jakoby mohly ono drastické utahování opasku neprovádět, rozzlobí se Mezinárodní měnový fond a EU a taková vláda bude najednou přinucena chovat se tak, jak dosud odmítala a následky budou podobné těm řeckým... V Británii to vypadá nyní tak, že když budou voliči houfně volit liberální demokraty místo labouristů, aritmetika většinového systému naznačuje dvojí možnost – buď se konzervativcům podaří tak jako tak zvítězit v oně stovce volebních obvodů, kde musí vyhrát, aby měli absolutní většinu, nebo budou mít labouristé s liberálními demokraty dohromady většinu a premiérem pak zůstane Gordon Brown. Tohoto stavu označovaného za „hung parliament“, bez jasné většiny a odsouzený k handrkování, se nejvíce bojí hospodářští experti, neb by mohl pak být Británii snížen rating a oživení ohroženo. V České republice buď vyhrají sociální demokraté a budou mít možnost vybrat si vládnutí s podporou komunistů, nebo malých stran. Pakliže ODS a Top 09 dostanou dost hlasů a do sněmovny se ještě dostanou i lidovci a Věci veřejné, budeme mít vládu pravicovou. Co by to či ono znamenalo pro rychlé hospodářské oživení, není jednoznačně jisté, neb vítězné strany se mohou kvůli uvedené hrozbě snížení ratingu začít chovat velmi podobně. Radit zde voličům v kontextu judeo-křesťanských tradic není třeba, ale je jasné, že v této chvíli není jasné vůbec nic. /jn/

Slováci v zahraničí, pod'me volit'

Skupina studentov v Mníchove povzbuzuje Slovakov v zahraničí, aby išli volit. Založili na sieti facebook skupinu (<http://www.facebook.com/group.php?gid=312361005316&ref=ts>) a argumentujú takto: Len jedno procento Slovákov v zahraničí s volebným právom ho využilo vo voľbách roku 2006. Pri tom žije a pracuje v zahraničí 300.000 – 400.000 Slovákov s volebným právom a ak by išli voliť, mohli by výrazne ovplyvniť výsledok volieb. Pod'me teda voliť! pozývajú a uvádzajú Programové prehlásenie vlády SR, kapitolu Demokracia a právny štát: „Vláda považuje Slovákov žijúcich v zahraničí za integrálnu súčasť slovenského národa, ich život a dejiny za súčasť národných dejín a ich kultúru za súčasť národného kultúrneho dedičstva. V súlade s Ústavou Slovenskej republiky bude vláda podporovať identitu a kultúrny život slovenských komunít v zahraničí s cieľom uchovať a rozvíjať ich národné povedomie. Vláda vyjadruje svoju pripravenosť prostredníctvom Úradu pre Slovákov v zahraničí riešiť požiadavky a potreby slovenských menšín a komunít vo svete v oblasti vzdelávania, vedy, výskumu, informácií a médií.“

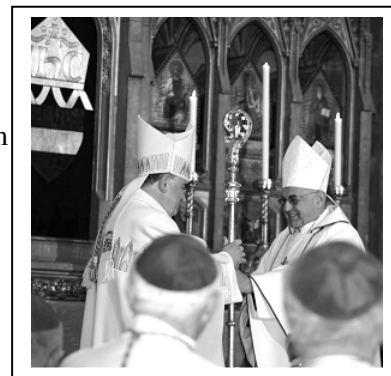
Z DOMOVA

Arcibiskup Duka slavnostně uveden do úřadu

Nový pražský arcibiskup Dominik Duka byl 10.dubna uveden do úřadu slavnostní bohoslužbou v katedrále sv.Víta, Václava a Vojtěcha za přítomnosti představitelů vlády, prezidenta republiky, hodnostářů církvi, atd. Kardinál Miloslav Vlk mu během ceremonie předal biskupskou berlu (*viz foto*) a odešel na odpočinek coby emeritní biskup, avšak kardinálskou hodnost udělenou papežem si pochopitelně ponechává.

Během intronizační bohoslužby pozdravil nového pražského arcibiskupa a tedy nástupce sv. Vojtěcha a Arnošta z Pardubic, v proslovu i prezident Klaus.

Arcibiskup Duka byl zároveň zvolen do čela České biskupské konference po olomouckém arcibiskupu Graubnerovi. Jak známo konference je nejvyšším orgánem katolické církve v ČR. Přejeme arcibiskupu Dukovi mnoho úspěchů!

Květnová výročí jakoby ustupovala letos do pozadí

Je smutné, když se zapomíná slavit významná výročí. Třeba ta evropská, jako například vítězství nad fašismem a německou kapitulací 8. května 1945. Letos bylo toto výročí ovšem zastíněno ještě než se vůbec přiblížilo onou polskou národní katastrofou pádu letadla u Katyně s prezidentem Kaczynským, dvacátkou poslanců a senátorů, celým velením ozbrojených sil a desítkami významných příslušníků Solidarity i různých kapitol odboje, včetně exilového >>

Slovenské centrum Londýn

Pomáha Slovákom žijúcim vo Veľkej Británii pri hľadání si práce a ubytovania, poskytuje užitočné rady pre život a štúdium vo Veľkej Británii a v neposlednom rade disponuje možnosťami, ktoré pomáhajú rozvoju slovensko-britských vyťahov vo všetkých sférach (podnikateľskej, sociálnej, kultúrnej, atď).

<http://www.slovenskecentrum.sk>

Květnová výročí jakoby ustupovala letos do pozadí (pokračování ze str. 3)

prezidenta Kaczorowského, kdysi bojovníka na Monte Cassino a dalších významných osobností. Jak známo, letěli vzpomenout stalinistického masakru dvacítky tisíc polských důstojníků a příslušníků dalších elit národa kulkou do týla sovětskou NKVD v roce 1940. Nedoletěli a celonárodní smutek byl vlastně i smutkem za ony oběti první Katyně. Předtím se ovšem objevily zprávy, že Rusko bude letos opět slavit vítězství nad fašismem pod portréty Stalina a rozpoutala se o správnosti tohoto kroku diskuse. Mezitím ukázala ruská televize Wajdův skvělý film Katyň, který neměl takovou odezvu, jako by si zasloužil, neb mnozí v Rusku stále tvrdili, že je to vše polská propaganda. Pak jel premiér Putin do Katyně vzpomenout masakru s polským premiérem Tuskem a pár dnů na to došlo k oné katastrofě před druhým kolem vzpomínkových shromáždění. Ruská státní televize ukázala nejen polské národní truchlení, ale podruhé také Wajdův film. Reakce byly tentokrát umocněny katastrofou a kondolencemi viditelně pohnutého Putina i prezidenta Medvěděva, mnoho Rusů se zamyslelo nad temnou kapitolou vlastních dějin a někteří z nás i nad tím, jak by dějiny vypadaly, kdyby se prezidentu Benešovi podařilo uskutečnit snahu o vytvoření československo-polské konfederace v období před jeho smutně proslulým zájezdem do Moskvy v roce 1943. Jedno je však nyní jisté: od letoška se bude vzpomínat dvou Katyní. Ta druhá bude umocňovat vzpomínku na tu první a v Rusku snad budou díky dvojitému efektu možná dál tát ledy. To by bylo pro oběti obou katastrof snad tou nejkrásnější symbolickou kyticí na jejich hroby. A asi i na hroby těch padlých v boji za svobodu Evropy během Druhé světové války, včetně našich letců a vojáků, barikádníků, partyzánů i odbojářů, kterým už nikdy nesplatíme náš morální dluh, i když komunismus, který tomu bránil je už dnes v propadlišti historie. Takže do května se bude nyní vždy vstupovat na pozadí Katyně a to může evropské dějinné paměti jen prospět. //

Sopečný mrak odložil přednášku dr.Jiřiny Šiklové

Očekávali jsme ji i její povídání s radostnou předtuchou, že na Velehradě zas dojde k pořádné a všechny obohacující diskusi, bez rozdílu volebních preferencí a politických loyaltit. Dr. Jiřině Šiklové však -- jako mnohým v těch dnech -- zhatil cestu sopečný mrak z Islandu a tak bylo nutné její přednášku odložit na jindy. Poslední zprávy hovoří o tom, že i ona je nyní velmi zaměstnána předvolební kampaní, ale že rozhodně přijede do Londýna někdy po volbách...

Čiňte pokání a změňte smýšlení...

Vyjádření kardinála Vlka ke skandálu sexuálního zneužívání dětí v církvi

Pro každého věřícího a zvláště pro biskupa je velmi těžké vyjadřovat se k případům sexuálnímu zneužívání a skandálního zacházení s dětmi a mladistvými ze strany řady kněží a řeholníků, které se za poslední půlstoletí staly v katolických školách, internátech a jiných zařízeních, v řeholních společnostech a jejich noviciátech. Jsme konsternováni a šokováni nad těmito činy některých kněží a řeholníků a ostatních zasvěcených osob. Hluboce nás zasahuje to, že rukama církevních osob trpělo tolik nevinných dětí a mladých lidí, kteří přistupovali k církvi s důvěrou. Tyto skutečnosti jsou zločinem a velkým hříchem, tak to nazval i sám papež Benedikt XVI. Ti, kteří jsou za to vše zodpovědní, to musí přiznat a vyznat, především před Bohem, ale také před svými představenými i před světskou spravedlností. A musí se postarat spolu s církví o nápravu škod, nkolik se dalekosáhlé morální škody dají napravit. Je zapotřebí usilovat i o hmotnou nápravu, která ale nedokáže plně zahojit škody duchovní. To vše musí předcházet opravdovému pokání, které za tyto činy

musí církev konat. Slovo pokání chápáno podle evangelia znamená: obraťte se, změňte své smýšlení a jednání ... Ano, tento veliký veřejný hřích církevních představitelů vyžaduje opravdové obrácení, změnu smýšlení a pokání, to jest řádnou nápravu. To vše, co jsem zmínil, musí být bez diskuse a výmluv pevně přijato. Je naprosto zřetelné, že tyto činy a hříchy musí vést církev nejen v příslušných státech a diecézích k opravdovému očištění a k opravdovému pokání. ...Změna smýšlení – především v tom nechtít udržet image církve „neposkvřněný“, i když jsou tu veřejné chyby a hříchy, a za cenu, že je budeme zakrývat a dělat vše pro to, aby byly skryty, a de facto nečinít pokání. V prvotní církvi za veřejné hříchy bylo i veřejné pokání. Chybný postoj zametání takových věcí pod koberec, snaha, aby církev vypadala navenek pěkně, je hluboce teologicky chybné. Jsou to možná neuvědomělé představy, že „svatost“ církve je souhrn všech dobrých skutků a chování křesťanů, že ji tvoříme my, kteří jsme svými „výkony“ a ze sebe lepší než „ti ostatní“. >>>

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na obnovu Velehradu či na VZs zasílejte prosíme na adresu: The Trustees, Velehrad, 22 Ladbroke Sq, London W11 3NA, šeky payable to St.Wenceslaus House-Velehrad Charity. Nebo na konto: 6860 9299, sort c. 60-15-33

Čiňte pokání a změňte smýšlení... (pokračování ze str.4)

Je to v podstatě sekularizovaný pohled – hodnocení věcí podle našich výkonů! Tento dojem jsme možná de facto předávali okolnímu světu. „Věřím v jednu svatou všeobecnou církev ...“ Ona je taková svatostí svých členů a jejich chováním. Tím bylo zastiňováno, že její svatost tvoří především živá a účinná přítomnost „Svatého“, našeho Pána Ježíše Krista, a že je působena jeho svatým Duchem, ve svatých prostředcích – svátostech, ve svatém slově Božím a ve společenství věřících, v němž je skutečná přítomnost Ježíše Krista v Duchu.svatém.

...Různé kritiky papežského listu ukazují, že Vatikánský koncil v myslích mnohých nebyl ještě uskutečněn. Podle koncilu centrem církve je Ježíš Kristus Zmrtvýchvstalý, ne kněz, ne papež, ne morálka, ne výkony, ale On, Ježíš Kristus! A že církev je v určitém smyslu církví hříšníků, kteří potřebují milosrdenství Boží, „ecclesia semper reformanda“. Jinak se nesmíme divit, že nás okolní svět pokládá za instituci, podobnou ostatním světským institucím a spolkům ... V této chvíli musí církev zářit přiznáním a vyznáním svých vin a pokáním, na kterém se zjevuje Boží milosrdenství, které nás zachraňuje v naší člověčenské ubohosti. To je nyní perspektiva...

...To, co tu říkám, vychází z meditace pastoračního (ne disciplinárního) listu Benedikta XVI. všem irským věřícím. Veřejné přiznání viny, lítost a omluva, které papež ve svém listu projevuje, však ještě více podněcuje už dřívější kritiky, rozvinuté po řadě přiznání v USA, v Irsku a nyní i v kontinentální Evropě. Oprávněnou kritiku nemůžeme zastavit, ani se stavět tak, že je to jen kampaň proti církvi. Je jisté, že této situace řada novinářů i nepřátel církve využívá k silným a mnohdy nespravedlivým a nespravedlivě vedeným kritikám, protože mnozí nerozumějí církevnímu životu a s určitým analfabetismem i zlou vůlí zkreslují celou situaci. Nevidí nebo nechtějí vidět, jaké kroky a také personální změny udělal papež při své osobní návštěvě v USA. Věnoval se těmto věcem i v Austrálii. A řešení celému irskému skandálu věnoval nyní mnoho úsilí, při dvojím setkání a rozhovorech s irskými biskupy v Římě, sešel se s řadou německých biskupů, s předsedou biskupské konference v čele, setkal se s rakouskými biskupy.

...Mnozí nevidí, že se v Německu i v Rakousku připravuje a hned realizuje řada konkrétních účinných opatření, která uznala i německá kancléřka Merklová. Kritici by chtěli papeži vnucovat svá řešení a z neznalosti církve a církevního života by chtěli vnášet civilní, světská řešení, která odporují podstatě církve a jejímu životu. Nejsou ochotni dopřát církvi svobodu v rozhodování, na kterou si sami nenechají sáhnout. Papež řeší situaci v jednotlivých státech podle situace, o které se napřed důkladně nechává informovat. A pak se rozhoduje. Řeší věci ne obecným listem, ale konkrétním,

šitým na irskou situaci. Jistě, těžko může svým listem napravit celou bolestnou situaci postižených. Na prvním místě oslovil je, otcovsky se jich ujal a veřejně odsoudil skandální jednání. A je třeba vidět – a to je něco nového v církvi – že veřejně a otevřeně pranýřuje hříchy kněží, a dokonce i biskupů, jejich nesprávné postoje, jejich nezodpovědnost a nedbalost, nerespektování příslušných norem církve, poškození dětí a mladistvých, poškození důvěry v církev. A vše důrazně kárá. Připomíná, že biskupové měli nesprávnou snahu udržet hezký image církve i za cenu krytí zlých činů, a připomíná, že v Irsku byla i u úředních míst snaha krýt církev, aby se udržoval její „bezhrázný“ image. Z charakteru listu a jeho cíle je pochopitelné, že jím papež žádného biskupa neodvolává, to musí udělat každý biskup sám. Po důkladném vyšetření všeho možná požádá některé biskupy, aby podali demisi. Ne podle křiku ulice, ale podle spravedlnosti. Ve svém listu totiž mluví o apoštolské vizitaci v některých diecézích. Po ní mohou následovat demise. Už předem papež nařizuje, aby biskupové vše důkladně vyšetřili a udělali okamžitě příslušná opatření k nápravě. A celou irskou církev vyzývá k obnově života.

..Je neoddiskutovatelnou pravdou, že to vše měla církev začít řešit dříve, ne až tehdy, kdy situace přerostla do skandálu. To všichni dnes vědí. Byla to nepochybně malá důraznost a důslednost a velká chyba biskupů i mentality v církvi. Jistě zůstává otázka, kolik a jaká hlášení dostával soud při někdejší Ratzingerově Kongregaci pro nauku víry, zřízený v roce 2001, a jak reagoval. Posuzovat to paušálně a jen od boku, aniž by byla známa fakta, je nesprávné. Mnozí kritici církve, hnutí „My jsme církev“ a jiní „odborníci“ navrhují církvi různá opatření a řešení, ačkoliv jí mnoho nerozumějí, a vnáší do ní „ducha světa“. ...Myslím, že je také nesprávné a nespravedlivé dělat dnes ze zneužívání jen záležitost duchovních. V Německu to pochopili a zahrnují do opatření a řešení všechny oblasti, kde pohlavní zneužití bylo páčáno. Tak se vyslovila kancléřka Merklová i ministryně pro rodinu. Na celé této kauze tak do široka traktované jsem mohl podrobně sledovat, jak jsou které noviny, naše i zahraniční, seriózní, jak profesně pracují nebo naopak, jak jsou k církvi nepřátelské, jak zneužívají vzniklou situaci a nejsou schopny kriticky vidět to, co se tváří v tvář situaci dělá, i při uznání, že pro řadu případů je to poněkud.pozdě.

...Věřím, že tato situace, i přes velkou ztrátu důvěry a jiné škody pro církev, ji může v některých směrech očistit a upevnit, prohloubit formaci kněží a řeholníků, očistit, posílit a upevnit celibát a přinést reformu některých jiných oblastí života, ke které by možná jinak nebyla odvaha.(z website kardinála Miloslava Vlka s povolením)

Nenechte si ujít, aneb kultura v Londýně v květnu ve zkratce

* 6.května od 19.00 se v sále velvyslanectví Slovenska koná klavírní koncert Lady Valešové pro organizaci The UK Friends of Czech Historic Buildings. Na programu Dumka a Furiant **Antonína Dvořáka**, **Smetanovo** Na pobřeží, **Sukovo Jaro**, **Janáčkovo** V mlze, Jaro **Bohuslava Martinů** a Suita **Pavla Haase**. Vstupné 15 liber, včetně skleničky vína. Vstupenky jen od UK Friends... na tel.023 8044 5261 či website www.ukczechfriends.org

* 8. května v 19.30 v Barbicanu opět vystoupí BBC Symphony Orchestra pod taktovkou **Jiřího Bělohlávka** a s Elizabeth Leonskou u klavíru. Kromě Tippetta a Schumana na programu také Symfonie č.6 **Bohuslava Martinů** Fantasies Symphoniques. Info: www.bbc.co.uk/orchestras.

* 11.května ve Wigmore Hall vystoupí v 19.30 trio Christian Tetzliff (housle), Tanja Tetzliff (cello) a Leif Ove Andsnes (klavír). Kromě Schumannovy Fantasiestuecke Op 88 a Klavírního tria č.3 v G moll, zahrají **Janáčkovy** Pohádky a **Dvořákovu** Sonatinu v G dur. Info: tel. 020 7935 2141, website: www.wigmore-hall.org.uk.

* 11.května bude v 18.30 zpovídat českého spisovatele a disidenta **Jáchyma Topola** známý novinář **Misha Glenny**, mezi jiným i o nejnovějším dílu Kloktání asfaltem. Free World Centre, 60 Farringdon Road, EC1R 3GA. Vstupné 8 liber. Info: English PEN office 020 7325 2535 a www.englishpen/events/penevents. Organizuje České centrum

* 12.května se bude od 18.30 do 20.30 v British Library Conference Centre, 96 Euston Road, NW1 konat Noc evropské literatury. ČR bude zastupovat mladý spisovatel **Miloš Urban**. Info: www.bl.uk a 0193 754 6546. (£ 7.50)

* 15.května od 14 do 17 hodin v Gustave Tuck Theatre,UCL, Wilkins Building, Gower St., WC1E se bude konat panelová diskuse vydavatele Penguin V srdci střední Evropy: Velcí spisovatelé a zlomy 20. století (včetně **Čapka**, **Oty Pavla** a **Josefa Škvoreckého**). Info: n.chandan@ssees.ucl.ac.uk a tel.0207 679 8752.

* 22. května v 19 hodin vystoupí v Barbicanu London Symphony Orchestra pod taktovkou Daniela Hardinga (klavír Pierre-Laurent Aimard). Mozart: Klavírní koncert č 21 a **Sukova** Symfonie Azrael. Info: www.barbican.org.uk

British, Czech and Slovak Association

BCSA zve na pravidelné „Get to know you“ v Čs. národním domě, 74 West End Lane, NW6, tentokrát 12.května od 19 hodin

Další info na bcsa@bcsa.co.uk nebo na tel.č. 0208-902-0328, fax: 0208-795-4875 643 Harrow Road, Wembley, HA0 2EX

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLEMEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary,

1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

Sváté omše naší londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedel' a 13.00 a 19.00

Sviatosť pokánia (svätá spoveď) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom.

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlích a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí dojet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?

Kontaktujte Czech Centre, 13 Harley Street, London W1G 9QG

Telefon: +44-207-307-5180, Fax: +44-207-323-3709

ČC pořádá a organizuje výstavy, přednášky, koncerty a další akce, informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání, atd

Vydává Správní rada Velehradu-St.Wenceslaus House Charity, rediguje v návazání na tradice Věstníku a Londýnských Listů J.M.P.Jůn